

vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Pia Gjellerup).

(Fremsat 24/2 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Når et overvældende flertal, syv partier, i Indfødsretsudvalget indstiller dette lovforslag til vedtagelse, er det, fordi der for hver enkelt af de mange ansøgere ligger et godt og grundigt forarbejde til grund for udvalgets indstilling. Efter reglerne er det nemlig hver enkelt ansøger, der skal godkendes af Folketinget. Det vil sige, at hvert enkelt menneske, der er med i dette lovforslag, har fået en individuel behandling efter de regler, som det meget store flertal af partier herinde er enige om.

Når dette lovforslag indeholder flere ansøgninger end normalt, er det for det første, fordi der er rigtig mange mennesker, der har boet mange år i Danmark, som nu ønsker at blive rigtige danskere med de pligter og rettigheder, det medfører, og for det andet, at lovforslaget er blevet forsinket af regeringsdannelsen og flere derfor har nået at komme med i nærværende lovforslag.

Som lovforslaget foreligger og med det nævnte indstillingsgrundlag, kan Socialdemokratiet selvfølgelig støtte vedtagelsen af forslaget.

Kirsten Madsen (FP):

Fremskridtpartiet finder, at dette lovforslag, L 198 om indfødsrets meddelelse, er en gentagelse af de tendenser, vi har set i de seneste år. En overvejende del af de personer, der er nævnt i lovforslaget, kommer fra Iran, Irak, Afrika, Østen og Asien, men kun ganske få personer fra Europa og kun enkelte fra Norden.

Oprindeligt var indfødsrets meddelelse beregnet på, at nogle få personer i det nære broderskab i Norden kunne blive tilkendt indfødsret. Hvis vi nogen sinde skal løse dette problem, må vi erkende, at vi ikke er i stand til fortsat at være socialkontor for hele verden. Vi må simpelt hen erkende, at vi ikke er i stand til fortsat at absorbere alle de asylsøgende fra tredjelande. Der står ingen steder, at vi skal tage kriminelle og belønne dem.

Naturligvis kan vi tage os af flygtninge; vi skal også tage os af flygtninge i nød, og den situation, vi står i lige nu med flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, er en akut situation. Men at fortsætte i det uendelige med at give indfødsret til cirka 1.000 personer i kvartalet, der i store hold kommer fra fjerntliggende egne af kloden, hvor man må flyve hertil på kostbare rejser, er ganske enkelt ikke ansvarlig politik hverken for de fremmedes fremtidige liv eller for den danske befolkning.

Vi er nu kommet så vidt, at der f.eks. i folkeskolerne i København er en belægningsgrad på 75 pct. af børn fra disse meget fjerne egne. Sådanne forhold gør, at det er næsten umuligt at integrere de fremmede. Dertil kommer, at disse mennesker næsten aldrig er i stand til at forsøge sig selv. Det danske folk er derfor gennem skatterne dem, der betaler gildet. Det har aldrig været meningen, at Danmark skulle absorbere så mange bekvemmelighedsflygtninge. Selvfølgelig forstår vi da godt, at det er bedre at komme til Danmark for at blive forsørgt og få 3-4 gange så høj en levestandard, som de pågældende er i stand til at opnå ved hårdt arbejde i deres hjemlande.

Når dertil kommer, at der er kriminelle blandt de personer, der er optaget i dette lovforslag om indfødsrets meddelelse, L 198, synes vi, målet er fuldt. Der står ikke i vores regler, at vi er nødt til at give dem naturalisation. Der står, at vi kan give dem det, men absolut ikke, at vi skal.

Fremskridtpartiet vil se nærmere på forholdene og prøve at ændre på indstillingen i det videre udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling